

No reconec l' estat espanyol

CONCULCACIONS (37)

No puc reconèixer un ens que inclou, entre altres aberracions destruir, anular i apoderar-se del meu país. Per tant tot allò que em sigui imposat sota l'ascendència d'aquest organisme, ho rebutjaré d'entrada, fins a combatre-ho com pugui, i/o fer-lo fora si arriba el cas i en tinc la mínima possibilitat.

Posem per cas un exemple sobre la justícia, o la imposició d'un veredicté emès per un jutge, sigui o no català en la seva vessant personal. Com que la seva determinació ha estat presa sota el domini de l'estat que ens governa, no puc acceptar-lo de cap altre manera que com a una imposició fraudulent. Per tant, tots els que com jo s'atribueixin la nacionalitat catalana com a única, som sens cap dubte uns orfes en el tema de la justícia, perquè la que actua i sentència al nostre país, pertany a una justícia estrangera d'un altre país.

Se'm pot argumentar que d'una manera o altra aquesta justícia que opera a Catalunya ha estat acceptada majoritàriament pel poble (català). Aquí entrariem en una llarga i possiblement inacabable discussió en referència a la legalitat de l'organisme. El meu argument és molt simple i potser molt elemental, però és el que entenc com a vàlid i és el següent: -Els jutges que operen com a tals al meu país, reben l'autoritat d'un estat que l'ha imposat gràcies a l'argument de la força, la guerra i de la negació a ultrança de la meva nació, la meva llengua i la destrucció de les infraestructures nacionals catalanes i amb aquests antecedents, no poden exercir cap funció ni imposar-me la justícia que emana d'aquests fets, completament delictius i repudiables-.

De fet aquest plantejament invalida qualsevol tipus d'organisme, que pugui tenir com a darrera validació aquest estat espanyol, pel fet de representar una descendència directe, impulsada pels ocupants, d'una història ultratjadora per a Catalunya i la resta del que anomenem com a Països Catalans, legalment constituïts i en vigència molt anterior a aquesta improvisació actual que en diuen estat espanyol que a més pretenen esdevenir una nació de ple dret i única (a excepció de Portugal) dins el perímetre de la península hispànica. Exactament igual que per damunt dels Pirineus en referència a l'estat francès, ultratjador dels mateixos drets catalans i per extensió defenso igualment els drets d'aquesta nació germana, Occitània.

Què vull dir amb això? Doncs que ni un simple guàrdia urbà, o un agent dels mossos d'esquadra, o un mestre d'una escola, o qualsevol altre tipus de funcionari no té el dret moral i ètic d'obligar-me a obeir el que ell consideri la seva apreciació del que és just i equitatiu. Repeteixo, moralment i èticament resto al marge d'aquesta situació actual, completament aliena a mi i al meu país.

He de reconèixer que no ho sé dir d'una manera més ajustada a dret, segurament, però crec que la meva limitació expositiva, no em treu el dret a pensar i actuar en conseqüència amb la meva ideologia. No reconec

ni reconeixeré mai un estat que lluita intrèpidament per la destrucció final de Catalunya i tot el que és i ha estat històricament el meu país, encara plenament vigent, mentre resti un sol català. I consti que som uns quants milions els queensem i actuem amb aquest baròmetre de fidelitat vers la nostra nació. Som a temps de desapropiar els que exerceixen com a propietaris.

Claudi Romeu, 30 de juliol del 07